

Jindřich Kulhavý: RUSKO MÁ K IZOLACI DÁLE NEŽ EVROPA

- CZ24 News | 23. března 2023

RUSKO: I přes maximální snahu USA, Velké Británie a Evropské unie se Ruská federace stává v určitých regionech světa stále oblíbenější zemí. Důvodů je k tomu více a zdá se, že nejde pouze o aktivitu při založení nové organizace spojující státy se společným ekonomickými zájmy - BRICS, ale i o konec trpělivosti s americkým systémem přivlastňování si světa a s euronijním pozůstatkem koloniálního přístupu k chudším zemím. Ostatně jeho důsledky pocítujeme na vlastní kůži i my. Italové skupili nemovitosti, aby je po třiceti letech zpeněžili s mnohonásobným ziskem proti pořizovacím cenám, pijeme francouzskou vodu pramenící v českých horách a řada Čechů dře v německých společnostech na našem území. Američané už vyrabovali co mohli, např. Tatru či AERO, ovšem nadále se angažují ve virtuálním světě IT.

Rusové si své chrání. Přestože za Borise Jelcina se zdálo, že se Rusko vydá cestou postsocialistických zemí a výměnou za pár bas vodky se Západ dostane k ruskému bohatství, s příchodem Vladimíra Putina se začalo mnohé měnit. Moskva přestala se světem komunikovat z pozice nekvalitním alkoholem ovlivněného bodrého mužika. Zprvu nenápadně, později už důrazně začala ochraňovat své zájmy. Nezávislost na Západu znamenala splatit dluhy, nepředat banky Rotschildům,, nevyprodávat za hubičku své nerostné bohatství, přesto nabídnout takové ceny, aby se zájemci neobraceli jinam. To se vše dařilo, někdy i za cenu toho, že Putin sice varoval, ale přesto akceptoval rozšiřování NATO a EU. Obětoval Pobaltí s tím, že Kaliningrad získal zvláštní status ruského území uprostřed nepřátelsky naladěných postsovětských republik. Přesl vstup dalších zemí z bývalé Varšavské smlouvy do útočného paktu NATO ovládaného Spojenými státy a dost řekl až v případě Ukrajiny. Nejdříve si zpět vzal strategicky důležitý Krym, přičemž v referendu na něm pořádaném získal absolutní podporu, poté se dlouho snažil diplomaticky ovlivnit chování Kyjeva k Donbasu. A když mu došla trpělivost, zasáhl v rámci speciální vojenské operace a dal Západu vcelku razantní odpověď na otázku, kam až lze zajít. Pro mnohé šok, pro znalé nikoliv.

Rusko se na současnou situaci připravovalo dlouho. Za jistého strádání se oddlužilo, přestože jinde by investovali do chudých částí možná více, než to udělala Moskva. Prioritou však byl vznik prostoru pro další ekonomický vzrůst, jemuž by bránily vysoké dluhy. USA mají dlouhodobě vyšší životní úroveň, ta však v posledních desetiletích jaksi padá a ulice mnoha amerických měst připomínají válečnou zónu kombinovanou s utečeneckým kempem. Stoupá kriminalita, inflace, nezaměstnanost, drogová závislost, ekonomika Západu má k dobré kondici skutečně daleko. Rusové se naopak snažili tu svou stabilizovat. Putin vysvětlil oligarchům, že je třeba nevyvážet kapitál a investovat doma. A o tom, že měl pravdu, bohaté Rusy přesvědčil sám Západ, když je po vypuknutí ukrajinské krize okradnul o jejich velké majetky. Co udělali v Kremlu? Místo zásadní obrany těchto ztracených investic jednotlivců (jachty, nemovitosti i další věci movité) stát zkonfiskoval majetek zahraničních společností, několik firem převzal, přejmenoval a dál poskytuje původní služby. Oligarchové tak přeneseně vrátili část majetku zpět. Putin dlouho dopředu upozorňoval na potřebu státu, kterou byly investice do vlastní země a zbohatlým rebelům až nyní došlo, jak důležité to bylo.

Mezitím Rusové zabránili rozprodeji těžebních práv na nerostné bohatství, hledali další vydatná ložiska strategických surovin a našli je. Když nyní vnímáme komplikace s norským plynem, který likviduje naše plynové spotřebiče, ucpává kotle a podporuje jejich destrukci korozí, rádi vzpomínáme na minulé dodavatele plynu. Ruská ropa nám problémy také nepřinášela, navíc poslední objevená

ložiska plynu a ropy slibují těžbu toho nejkvalitnějšího, co na Zemi v této oblasti je. Ve chvíli, kdy výše uvedené komodity přestává EU odebírat, tedy napřímo, uvolnilo Rusko své zásoby i pro zbytek světa a Čína, Indie i Afrika s toho mají velký zisk. Vřelý vztah k Rusku má i část Jižní Ameriky, řada zemí už do BRICSu vstoupila nebo o vstupu jedná. Rusko tak získává nad Západem mnoho výhod.

Rusové udělali další potřebný krok k vlastní samostatnosti. Při vše výše uvedeném dokázali investovat do vývoje vlastní obrany a zbraňových systémů. V době, kdy Američané nepokrytě díky Arabskému jaru kradli všude po světě, vyvíjeli si Rusové nové zbraňové systémy. Západ zaspal. Putin vědomý si nutnosti odolávat zvyšujícímu se tlaku dal vývojářům zelenou. Ti se mu odvděčili a Rusko má momentálně solidní palebnou sílu. Především v oblasti raket, ponorek a nosičů konvenčních i jaderných zbraní. Supersonické rakety jsou pro Američany noční můrou. Ale nejen ty. Spekuluje se o technicky vyspělých podvodních zbraních, laserových dělech a dalších podstatných maličkostech. Západ zbrojí také, naštěstí především mediálně. Jeho propaganda už k té nacistické v době 2.světové války nemá daleko. Josef Goebbels by se mohl učit.

Návštěva čínského prezidenta v Moskvě je ukázkou nového ekonomického, technologického i ideologického spojení, navíc podpořeného summitem zástupců afrických zemí, který se v Moskvě koná souběžně s jednáním mezi velmocemi. Západ krvácí. Celá ukrajinská anabáze ho stojí peníze, prestiž a iluze. Američané mocensky šlapající po hrobu Evropské unie drží hlavu nad vodou, což se o naši zemi říct nedá. EU bojuje v křeči. Vydává nesmyslné zatykače na ruské představitele, mediálně manipuluje s vědomím vlastních obyvatel, vyzbrojuje Zelenského a přilévá benzín do ohně. Britové chtějí dodávat progresivní munici s uranem, což vyvolá další tvrdou reakci. Jak dlouho bude ještě Rusko trpělivé? Dosud pouze přispívalo svou strategií k rychlému chudnutí Západu. Ale zároveň si v Kremlu jistě uvědomují rizika použití jaderných zbraní, v nichž rozhodně netahají za kratší konec. Doufejme, že na ně nedojde. Západní politici jsou válkychtiví. Nechtějí konec na Ukrajině, Poláci už by rádi do války oficiálně vstoupili, naši pětikoaliční prozápadní sluhové také. Jsou tak nepoučitelní? Zelenský hraje pouhé divadlo, které stojí život mnoho Ukrajinců. Jak dlouho ještě?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)